

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2015

L'HORA DELS MISTERIS

Inici: Fragment de *Els Culdolla* de Roald Dahl
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 4tB Escola Bon Salvador, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Sílvia Gómez)

Desenllaç: Alumnes 3rB Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Ana Cardenes)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

Per venjar-se dels cucs als espagueti, el senyor Culdolla va ordir una broma molt hàbil i malvada.

El Senyor Culdolla s'estava menjant els espaguetis i de sobte va trobar-se un cuc dins del plat.

Mentre mirava la senyora Culdolla, va escoltar com les mones Maga Bum que estaven tancades al jardí pel senyor Culdolla, se'n reien.

Empipat com un dimoni i traient foc pels queixals, es va aixecar en un tres i no res i va pensar com es podria venjar.

- ***I si els hi dono menjar enverinat?!*** -va preguntar.
- ***No, no massa dràstic.*** -va contestar la senyora Culdolla.
- ***I si els llenço globus d'aigua? A les mones no els hi agrada!*** -va preguntar el senyor Culdolla.
- ***No, no massa senzill.*** -li va contestar la seva dona.
- ***Ja ho tinc! Els hi diré que les deixo lliures i començaran a patir les meves bromes. Ja,ja,ja.*** -va dir entusiasmada el senyor Culdolla.

El Senyor Culdolla es va preparar, i un cop va tenir tot el material necessari va anar amb la senyora Culdolla a veure les mones Maga Bum.

En arribar va veure que amb les mones hi havia el seu amic inseparable l'ocell Capgirolla

- ***Hola, he estat pensant que potser estariau millor lliures.***

Les mones i l'ocell no s'ho podien creure.

- **Ens deixaràs anar així com així?** -va dir una de les mones.
- **Sense fer res!** -va exclamar un altre.
- **Farem un pacte.** -va dir el senyor Culdolla

El senyor Culdolla els va proposar deixar-los lliures amb la condició que no tornessin mai més

- **Estic fart! No vull tornar a patir cap altra broma vostra.**

Les mones i l'ocell van acceptar, tot i que no se'n refiaven gaire.

Abans d'alliberar-les, se les va endur al mig del bosc, on ja tenia totes les seves bromes preparades per poder-los empaitar. Havia elaborat un pla; per començar, només sortir de la gàbia, els hi cauria un gran pot de pintura de tots colors. Ja s'imaginava que maques estarien de coloraines.

Després vindrien totes les altres malifetes que els hi havia preparat.

- **A veure si són capaces de superar tots els paranys que els he preparat!**
-va pensar amb veu alta

Quan el senyor Culdolla va obrir la gavia....

... una mona se li va posar a sobre i el va fer caure a terra. L'altra mona va tirar el pot de pintura, que estava a la branca d'un arbre, i li va acabar caient també al senyor Culdolla.

Estava completament tacat de pintura i les mones se'n van tornar a riure. Llavors va començar a perseguir-les pel bosc.

Les mones es van aturar de cop en veure un plàtan a terra i se'í van menjar. No sabien que estaven a sobre d'una trampa...

Però... quina sorpresa pel senyor Culdolla! La trampa no havia funcionat. Com que pensava que la seva malifeta no rutllava bé, va trepitjar-la i es va quedar atrapat a la trampa. Tot seguit una mona el va empènyer i va rodar per la tirolina que ell mateix havia preparat. Quan arribà al final es tallà la corda de la xarxa, es va alliberar i va caure a un forat. Cada vegada estava més enfadat i li sortia foc per les orelles.

Desesperat, el senyor Culdolla va trucar pel mòbil a la seva dona. Ella el va anar a rescatar.

Mentrestant, l'ocell Capgirolla buscava les mones pel bosc. Les va trobar i van anar a buscar als senyors Culdolla.

Quan es van trobar, la Sra. Culdolla havia tranquil·litzat ja el seu home i van poder fer les paus.

A partir d'aquell moment van poder conviure millor.

Vet aquí un ocell, vet aquí una mona i vet allà un gripau,
els senyors Culdolla i les mones Maga Bum van poder fer les paus.